

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 Afs 280/2016 a sp. zn. 6 Ans 241/2016,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Stěžovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 20. 1. 2017 učiněným u Nejvyššího správního soudu navrhovatel (dále též „stěžovatel“) konstatuje obecně průtahy v žalobách proti státu vedené podle zákona č. 82/1998 Sb., i Nejvyššího správního soudu, které soudci podvodně označují za anonymní podání; přitom navrhovatel zmiňuje různé spisové značky ve věcech vedených u Nejvyššího správního soudu, jakož i ve věcech vedených zjevně u civilních soudů. V obecné rovině konstatuje výhrady vůči práci soudců a justice.

Ačkoli navrhovatel neuvedl konkrétně, v jaké věci se domáhá vydání opatření proti nečinnosti zdejšího soudu, Nejvyšší správní soud prověřil věci dle spisových značek v záhlaví podání uvedených: 6 As 271/2016, 6 As 255/2016, 7 Afs 280/2016, Na 257/2016; dále stěžovatel uvedl sp. zn. 6 Ans 243/2016 – tato značka nebyla dohledána, neboť neexistuje a dle záznamů v informačním systému NSS se jedná zjevně o sp. zn. 6 Ans 241/2016, pod kterou je vedena kasační stížnost navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2016, č. j. 11 A 50/2016 - 6.

Nejvyšší správní soud zjistil, že kromě věcí vedených pod sp. zn. 7 Afs 280/2016 a sp. zn. 6 Ans 241/2016, byla již řízení vedená pod ostatními spisovými značkami skončena. Prověřil proto, zda v uvedených dosud neskončených věcech nedochází

k nedůvodným průtahům, které by zavdávaly oprávněnost tvrzení navrhovatele. Zjistil přitom, že tomu tak není.

Kasační stížnost ve věci 6 Ans 241/2016 napadla u Nejvyššího soudu dne 27. 9. 2016, soud bezprostředně po jejím obdržení dne 4. 10. 2016 vyzval navrhovatele k zaplacení soudního poplatku, dne 11. 10. 2016 byl stěžovatel poučen o složení senátu, dne 13. 10. 2016 vznesl stěžovatel námitku podjatosti soudců; o této námitce je třeba rozhodnout, aby bylo možno v řízení činit další úkony.

Kasační stížnost ve věci 7 Afs 280/2016 podal stěžovatel dne 14. 10. 2016, soud bezprostředně po podání kasační stížnosti činil veškeré procesní úkony, jichž je třeba, aby mohl ve věci rozhodnout; stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, usnesením ze dne 5. 1. 2017 č. j. 7 Afs 280/2016 – 31, soud tento návrh zamítl a vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti a doložení povinného zastoupení advokátem; dne 10. 1. 2017 stěžovatel výzvu soudu převzal.

Nejvyšší správní soud po posouzení shora uvedeného postupu soudu v jednotlivých věcech dospěl k závěru, že návrh není důvodný.

Jak již zdejší soud několikrát ve své judikatuře konstatoval, průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Tak tomu však v případě navrhovatele není. Soud se věcí v jednotlivých případech bez zbytečného odkladu řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

Nejvyšší správní soud s ohledem na zjištěné skutečnosti dospěl k závěru o neoprávněnosti podaného návrhu, neboť dobu, po kterou se navrhovatel dosud nedostalo rozhodnutí, nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu

